

தேவனிடத்தில் நமது தனிப்பட்ட பொறுப்பு

“ஒருவனும் மற்றொருவன் செய்யும் தீமைக்குத் தீமை செய்யாதபடி பாருங்கள்; உங்களுக்குள்ளும் மற்ற யாவருக்குள்ளும் எப்பொழுதும் நன்மை செய்ய நாடுங்கள்.” (1 தெச 5:15)

இந்த வசனம் அப்போஸ்தலர் பவுல், தெசலோனிக்கேயர் சபைக்கு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைப் பற்றி எழுதிய செய்தியின் ஒரு பகுதியாகும். கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தில் அவரது ராஜ்யத்தில் கூடடிச் சேர்க்கப்படுவோம் என்கிற நம்பிக்கையும், மகிமையின் நம்பிக்கையும் கொண்டவர்களுக்கு எப்படி ஜாக்கிரதையாகவும் உண்மையாகவும் வாழ வேண்டும் என்று அவர் ஞாபகப்படுத்துகிறார். அவர் அவர்களுக்கு, “ஒழுங்கில்லாதவர்களுக்கு புத்தி சொல்லும்படியும்,” “பலவீனரைத் தாங்கும்படியும்,” “திடனற்றவர்களை (விசுவாசத்தில் பலவீனரும் இன்னும் வளராதவர்களை) தேற்றும்படியும்” போதிக்கிறார். மேலும் நமது தலைப்பு வசனத்தில், “ஒருவனும் மற்றொருவன் செய்யும் தீமைக்குத் தீமை செய்யாதிருங்கள்” என்று போதிக்கிறார். இங்கே அப்போஸ்தலர், சபையில் யாரையும் தீமைக்கு தீமை செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது என்று கூறியதாக நாம் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. மற்றவர்கள் யாரையும் தீமை செய்யாதிருக்கும்படி பார்ப்பது எந்த ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டிலோ, சக்தியிலோ கிடையாது. தேவனுக்கும் அவரது பிரதிநிதியாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் மட்டுமே இந்த அதிகாரமும் வல்லமையும் இருக்கிறது. ஒருவரும் தீமைக்கு தீமை செய்யாதபடி பார்க்கும் வேலையை நாம் எடுத்துக் கொண்டோமானால் நாம் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய காரியங்களிலும் தலையிடுகிறவர்களாக இருப்போம்; தீமைகளை யுகிக்கிற ஒரு குணத்தை வளர்ப்போம், நமது சொந்த வேலைகளுக்கு நேரமிருக்காது. அப்போஸ்தலர் இங்கே ஒவ்வொருவனும் தான் தீமைக்கு தீமை செய்யாதபடிக்கு பார்க்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார். இந்த கொள்கை தங்களுடைய அடக்கி ஆளுவதற்காகும், தமது சொந்த காரியங்களில் கவனமாக அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும்.

நமது சொந்த நடத்தைகளுக்கு மூலாதாரமான கொள்கைகளில் நமது எண்ணத்தை ஆராய வேண்டும் என்பதே இதன் கருத்தாக காணப்படுகிறது. “நான் இதை இதை செய்யப் போகிறேன். இது சரியானதா?” என்று விவேகத்துடன் ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டும். நமது செயல்களை முன்னதாகவே தீர்மானிக்க வேண்டும். நாம் அபத்தமான வழியில் செல்லக் கூடாது, தவறுகளை செய்து விட்டு, “நான் தவறை திருத்திக் கொள்கிறேன்” என்று கூறக் கூடாது. நாம் தவறு செய்திருந்தால் நிச்சயமாக திருத்திக்

கொள்ள வேண்டும். நமது மனதை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய பழக்கவழக்கத்திற்குள் செல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் செய்யக் கூடாததை அது தடுக்கும்.

நாம் மாமிசத்தில் இருக்கும் போது நமது செயலும் வார்த்தைகளிலும் நாம் பரிபூரணத்தை அடைய முடியாது. ஆனால் நாம் அதை அடைய முழுமனதோடு முயற்சிக்க வேண்டும். அதைப்பற்றிய சரியான நிலையில் நம்மை ஜாக்கிரதையாக நிலைநிறுத்தவில்லையென்றால், நம்மால் முடிந்ததை செய்ய முடியாது. நமது கர்த்தரின் உதவியுடன் நமது மாமிசத்தின் முழு கட்டுப்பாட்டையும் முடிந்தவரை பெறுவோம். ஜெயம் பெறுவோம் என்று நமது மனதை சீர்படுத்தினால், அதிகமாக நிறைவேற்ற முடியும்.

அனைத்து பரிசுத்தவர்களும்

பலமுள்ள பண்பாளர்கள்

இரட்சகர் நன்மையை செய்ய விரும்பியதால், தமது ஜீவனை நீதியின் நிமித்தம் கொடுத்தார். எனவே அவரது கொடியின் கீழ் இருப்பவர்கள் எல்லாரும் நல்ல போராட்டத்தை போராட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். தேவன் இப்போது தேடிக்கொண்டிருக்கிற வகுப்பாராகிய ஜெயங்கொள்ளும் மனச் சார்பு உடையவர்களில் பழிவாங்குகிற சபாவ குணம் இருக்கிறது. ஜெயங்கொள்கிற குணங்களை இவர்கள்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பலமான தனித்தன்மையை பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு மனவுறுதியை பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மந்தமானவர்கள் அல்ல; அவர்கள் வெறும் சாந்தமானவர்கள் அல்ல. யாரை சத்தியம் இழுக்கிறதோ அவர்கள் பலமான பண்புடையவர்கள். இயற்கையாகவே பலமான பண்புடையவர்கள், தவறு செய்தவர்களை மோசேயின் பிரமாணத்தின்படி, “கண்ணுக்கு கண், பல்லுக்கு பல்” என்று தண்டிக்க விருப்பம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் சபைக்கு கர்த்தரின் கட்டளை எதிரிடையாக இருக்கிறது. ஏனெனில் பாவ உலகிற்கு இதுதான் வழியாக இருக்கிறது. இன்னும் தேவன் நீதிக்கு கீழ்ப்படியச் சொல்-உலகத்தை வற்புறுத்தவில்லை; ஆயிர வருட யுகத்தில் அதைச் செய்வார். தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்ததின் மூலமாக கிறிஸ்துவை பின்பற்றுகிற விசேஷித்த ஜனங்கள், தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றவும், நீதியை ஆதரிக்கவும் உறுதிமொழி எடுத்திருக்கிறார்கள். பலமுள்ள பண்பாளர்களாயிருந்து, அவர்கள் தவறானதை சரி செய்ய

விரும்புகிறார்கள். அது இயற்கையான உத்வேகமாகவும் நல்லதாகவும் இருக்கிறது. உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கவும் ஒழுங்கை பயிற்றுவிப்பதற்கும் இப்போது சரியான நேரம் அல்ல என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். “நீங்கள் காலத்திற்கு முன்னே யாதொன்றைக் குறித்தும் தீர்ப்புச் சொல்லாதிருங்கள்” என்று வேதம் கூறுகிறது. ஆகையால் தேவன் குறித்த காலத்திற்காக நாம் காத்திருக்க வேண்டும். சட்டப்பூர்வமான காரியமாக இருந்தால், அது அநீதியாக இருந்தாலும், நாம் நல்ல எண்ணத்தில் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய நேரத்திற்காகவும், அதை சரி செய்யும் முறைக்காகவும் காத்திருக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்தவன் ஒரு பொது காவலர் அல்ல

நீங்கள் ஒரு இரட்டிப்பான தீங்கைப் பெற்றால், அதை நீங்கள் ஏன் சரி செய்ய விரும்புகிறீர்கள் என்பதற்கு ஒரு இரட்டிப்பான காரணம் இருக்கும். இப்படிச் செய்வதற்கான மனச் சார்பு அதிகரிக்கும், ஆனால் பழிக்குப்பழிவாங்குவது போல் இருக்காது, நாம் தீமைக்கு தீமை செய்யக் கூடாது. நாம் யாருக்கும் தீமை செய்யக் கூடாது என்ற பொறுப்பு உள்ளவர்கள். “ஒருவனும் மற்றொருவன் செய்யும் தீமைக்குத் தீமை செய்யாதபடிக்கு பாருங்கள்” என்ற சொற்றொடர் கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவான போலீஸ்காரரைப் போல் இருந்து, சகோதரர்கள், அண்டை வீட்டார் இன்னும் எவரும் யாருக்கும் தீமை செய்யாதபடிக்குப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக சிலர் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு தவறான கருத்து. எனினும் குடும்பத்தலைவரைப் பொருத்தவரை இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட விதிவிலக்கு இருக்கிறது. வீட்டின் தலைவனாக, தனது குடும்பத்தினரின் பேரில், சமூக மற்றும் தெய்வீக சட்டத்தில் பொறுப்பு இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு சபையின் மூப்பர்கள் தங்கள் சபையின் அங்கங்களில் யாரும் தீமை செய்யாதபடிக்கு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அப்போஸ்தலரின் இந்த கட்டளைக்கு பொருளாக சிலர் யூகிக்கலாம். இது கூட ஒரு சரியான கருத்து அல்ல. யாரும் தீமைக்கு தீமை செய்யாதபடிக்கு பார்க்கும் உரிமையை எந்த ஒரு மூப்பருக்கும் இந்த வசனம் கொடுக்கவில்லை. இந்த வசனத்தின் அர்த்தம் என்னவென்றால், நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் தீமைக்கு தீமை செய்யாதபடிக்கு பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதாகும். தீமை செய்யப்படுகிற ஒரு குடும்ப அங்கத்திற்கு, இன்னொரு குடும்ப அங்கம் உதவி செய்வதற்கு சரியான சில வழிகள் இருக்கக் கூடும். உதாரணமாக, ஒருவர், இன்னொருவர் மூன்றாமவருக்கு அநீதி இழைப்பதை பார்ப்பாரேயானால், அவரை எச்சரிக்க வேண்டும். சகோதரனே (அல்லது சகோதரியே) இந்த

காரியத்தைச் குறித்து இந்தந்த மாதிரி நீங்கள் நினைக்க வில்லையா? என்று கேட்கலாம். சபையைப் பற்றி நினைக்கவில்லையா என்றும் கேட்கலாம். ஆனால் மூப்பருக்கு சபையைப் பற்றிய அக்கரை விசேஷித்த விதமாக இருக்கிறது. சபையில் யாராவது ஒருவர் சத்திய ஒழுங்கின்படி வாழவில்லையென்றால், அந்தக் காரியத்தைக் குறித்து ஆலோசனை கூறுவது மூப்பருக்கு கடமையாயிருக்கிறது. ஆனால் மற்றவர்களது அலுவல்களில் தலையிடுகிறவர்களாக இருக்கக் கூடாது.

நாம் வளர்வதற்கு ஒருவருக்கொருவர் உதவ வேண்டும்; இப்படியாக மணவாட்டி தன்னை ஆயத்தம் பண்ணுகிறான். இந்த காரியங்கள் ஜெபத்திற்கு பிறகு மிகவும் ஞானத்துடன் அணுகப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் நாம் நன்மையை அல்ல, தீமை செய்கிறவர்களாவோம். நாம் நன்மையானதை பின்பற்று வதற்கு நீதியிடம் நாம் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறோம் என்பதை நினைவு கூருவோமாக. நாம் சபையில் மந்திரமல்ல, எல்லா மனிதர்களிடையேயும் நாம் தீமைக்கு தீமை செய்யாதிருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவு கூருவோமாக. ஏனெனில் நாம் எல்லா கூழ்நிலையிலும் நிலைமையிலும் நன்மையானதை பின்பற்றுவோம் என்று பிரத்திக்கினை செய்திருக்கிறோம்.

தேவனுடைய வசனத்தின் நியதிப்படி கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் எல்லா ஜனங்களிடமும் மிகவும் நாகரீகத் தன்மையோடும், மிகவும் மரியாதையோடும், மிகவும் பண்போடும், உதார மனத்தோடும், தயையுடனும், மரியாதை மற்றும் அன்போடும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக உலகத்தாரிடம் காணப்படுவதுபோல், இந்த குணங்கள் அவர்களிடம் சுமமா வெளியரங்கமாக காணப்படாபடிக்கு தயையும் சாந்த குணமும் இருதயத்தி - ருந்து வருகிறவைகளாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் கர்த்தரின் ஆவியையும், நீதி, இரக்கம் மற்றும் அன்பின் ஆவியையும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படியாக அவர்களது வெளிச்சம் அவர்களது வாழ்க்கையில் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

யூத யுகத்தில் பல்வேறு விதமான போதனைகள்

யூத பிரமாணத்தின்படி சில காரியங்களில் போதனைகள் மாறுபாடாக இருந்தன. ஒவ்வொரு யூதனும், ஒவ்வொரு குற்றத்திற்கும் தண்டனை கொடுக்க கூடிய தேவனுடைய பழிவாங்குபவனாக இருந்தான். பாவம் செய்தவன் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும். இதுதான் அடிப்படை கொள்கை. மேலும் இதுதான் ஒரு சரியான அடிப்படை கொள்கை, நீதி. யூத யுகத்தில், பாவத்திற்கான நீதியான தண்டனை என்ற பாடம் யூத மக்களின் மனதிலே ஆழமாக பதியவைக்கப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. ஆகையால்

மனுஷனுடைய இரத்தத்தை எவன் சிந்துகிறானோ அவனுடைய இரத்தம் மனுஷனாலே சிந்தப்படக்கடவது என்ற கட்டளை அந்த காலப்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டது. (யாத் 21:12 ; லேவி 24:13-20; எண்.35:9-33) அவர்கள், தங்கள் அண்டை வீட்டார் தவறு செய்யக் கண்டால், அந்த தவறை சரி செய்ய அவர்கள் உதவுபவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த நீதியான அடிப்படை கொள்கை அவர்களிடத்திலே செம்மையாக பதியவைக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் இது தேவனுடைய பண்பின் அடிப்படைக் கொள்கை. நோவாவின் காலத்தி-ருந்தே இந்த சட்டம் நல்லதாக இருந்து வந்தது. (ஆதி 9:6) இது சரியான ஒரு நீதியின் கட்டளையாக இருப்பதால் தற்காலத்தில் இது உலகத்தாரால் அமுலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டு அவர்களால் முடிந்தவரை நிறைவேற்றப்படுகிறது.

கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் போது, பலவீனமுள்ளவர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு பரிவு காட்டப்பட வேண்டும் என்பதை கிறிஸ்து (சபை) அறிந்திருப்பார். ஆனால் தற்காலத்தில் நாம் இருதயத்தை நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாகவும், நீதிக்காக பழிவாங்குகிறவர்களாகவும் இருக்கக் கூடாது என்று வேத வாக்கியங்களால் நாம் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் நீதியை கட்டாயப்படுத்தி செய்ய வைக்க முயற்சிக்கக் கூடாது. ஆனால் தயவு, இரக்கம் மற்றும் அன்பு ஆகியவைகளை காத்து, அப்பியாசப்படுத்த நாம் கற்றுக்

கொள்ள வேண்டும். சபை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் ஒரு மாறுபாடான நிலையில், ஒரு உயர்ந்த நிலையில், தீமைக்கு தீமை செய்யாதபடி, தீமைக்கு நன்மை செய்கிறவர்களாக வாழ வேண்டும்.

நாம் பரிபூரணமானவர்கள் அல்ல என்பதை நாம் மனதில் வைக்க வேண்டும். மனதுருக்கம் என்ற பெரிய பாடத்தை நாம் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நாம் அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்படும் போது, கருணை தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு உடனே கருணை காண்பிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையே எங்கும் பெருகியிருக்கும். ஏனெனில் அவர்கள் விழுந்து போன நிலையி-ருந்து வளர்ச்சியடையும் வரை அவர்கள் எல்லோரும் அபூரணர்களாகவும் பலவீனமுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள். உலகின் நியாயாதிபதிகளாக ஆகக் கூடிய பொறுப்பும் கனமும் உள்ள நிலைமைக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக வேண்டும் என்றால் நாம் அன்பு, தயை மற்றும் மனதுருக்கம் போன்ற குணங்களை இப்பொழுது அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். உலக மனுமக்களிடமும் சகோதரர்களிடமும் மிகுந்த இரக்கத்துடன் இருக்க நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் நாமே இதை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கர்த்தரிடத்தில் நமக்குள்ள சொந்த பொறுப்பை நினைவு கூர்ந்து, நமது ஓட்டத்தை நாமே நிதானித்து, சகோதரருக்குள்ளும் மற்ற யாவருக்குள்ளும் எப்பொழுதும் “நன்மை செய்ய நாட வேண்டும்.”